

Booleova algebra

5. kapitola. Dvouprvková Booleova algebra

In: Oldřich Odvárko (author): Booleova algebra. (Czech). Praha: Mladá fronta, 1973. pp. 51–66.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/403771>

Terms of use:

© Oldřich Odvárko, 1973

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

DVOUPRVKOVÁ BOOLEOVA ALGEBRA

V definici Booleovy algebry $(B, +, \cdot, ')$ je zaručena existence neutrálních prvků 0 a 1 vzhledem k jednotlivým binárním operacím. Odtud plyne, že Booleova algebra musí obsahovat aspoň dva prvky vzájemně různé.

Určujte nyní podle axiomů a vět (1)—(25) součty a součiny prvků 0 a 1, utvořte k 0 a 1 jejich doplňky.

Jestliže jste počítali správně, musí vaše výpočty formálně souhlasit s výsledky, k nimž jsme dospěli ve 2. kapitole (tabulky 6 až 8). Odtud ale ihned plyne, že množina $D = \{0,1\}$ spolu s operacemi definovanými tabulkami 6, 7 a 8 je Booleova algebra. Nazýváme ji *dvouprvková Booleova algebra* a označujeme $(D, +, \cdot, ')$.

Jestliže prvky 0,1 konkretizujeme jako pravdivostní hodnoty výroků, dospějeme zpět k algebře pravdivostních hodnot, jakožto modelu dvouprvkové Booleovy algebry.

V „číselné algebře“ umíte jistě řešit řadu typů rovnic a jejich soustav. Definovali jste také pojem funkce, seznámili jste se s různými příklady funkcí, jež jsou určeny rovnicí nebo tabulkou. V této kapitole ukážeme, jak lze zavést pojmy rovnice a funkce v Booleově algebře, a uijeme jich při řešení úloh v $(D, +, \cdot, ')$.

Nejprve si připomeňme několik pojmů z logiky. Na

příkladech jste se mnozí seznámili s tzv. *výrokovými formami*. Výrazy „ $\sqrt{x} \geq 2$ “, „ $x + 1 = x$ “ jsou příklady výrokových forem o jedné proměnné x , „trojúhelník p je shodný s trojúhelníkem r “ je výrokovou formou o dvou proměnných p, r , „ $(xy + xz^3) \cdot x = z^{10}$ “ je výroková forma o třech proměnných x, y, z . Výrokové formy lze v podstatě charakterizovat jako výrazy obsahující jednu nebo více proměnných s touto vlastností: dosadíme-li za všechny proměnné vhodné konstanty (pevně zvolené objekty), dostaneme výrok.

Všimněme si nyní blíže výrokové formy „ $\sqrt{x} \geq 2$ “. Zvolme nějakou množinu, například množinu všech reálných čísel R . Dosazujeme-li za proměnnou x jednotlivé prvky množiny R , dostaneme buď výraz, který nemá smysl (například po dosazení čísla -2), nebo výrok — a to buď pravdivý (např. po dosazení čísla $7,6$), nebo nepravdivý (např. po dosazení čísla 1).

Určeme množinu P všech těch reálných čísel, pro každé z nichž platí: dosadíme-li je za x do uvažované výrokové formy, dostaneme pravdivý výrok. Lehce zjistíme, že P je rovno množině všech reálných čísel, jež jsou větší nebo rovna číslu 4 . Množinu P nazveme obor pravdivosti výrokové formy $\sqrt{x} \geq 2$ v množině R .

Obecně definujeme obor pravdivosti dané výrokové formy o jedné proměnné v množině A takto: *Je dána výroková forma $V(x)$ o jedné proměnné x a neprázdná množina A . Oborem pravdivosti výrokové formy $V(x)$ v množině A nazýváme množinu P všech těch prvků z množiny A , pro každý z nichž platí: dosadíme-li jej do $V(x)$ za proměnnou x , dostaneme pravdivý výrok.*

Pokuste se nyní samostatně zformulovat pojmy „obor pravdivosti výrokové formy o dvou proměnných x_1, x_2 v množině $A_1 \times A_2$ “; „obor pravdivosti výrokové formy

o třech proměnných x_1, x_2, x_3 v množině $A_1 \times A_2 \times A_3$ “*).

Zabývejme se nyní výrokovou formou „ $x+1 = x$ “.
Dosazujme za x postupně jednotlivé prvky z množiny $D = \{0, 1\}$.

Dosadíme-li za x prvek 0, dostaneme výrok „ $0+1 = 0$ “ o rovnosti prvků z množiny D , který je nepravdivý.

Dosadíme-li všude za x prvek 1, dospějeme opět k výroku o rovnosti prvků z D „ $1+1 = 1$ “, který je v tomto případě pravdivý.

Uvažovaná výroková forma je příkladem tzv. booleovské rovnice o jedné proměnné x .

Nechť je dána Booleova algebra $(B, +, \cdot, ')$. Výrokovou formu o jedné proměnné x nazveme booleovská rovnice (stručněji „rovnice“) o jedné proměnné x , právě když platí: dosadíme-li do této výrokové formy všude za x libovolný prvek množiny B , dostaneme výrok o rovnosti prvků z B .

Termín „řešte rovnici o jedné proměnné x v množině B “ budeme chápat jako úkol určit obor pravdivosti dané rovnice v množině B — a to pokud možno výčtem (tj. vypsáním všech prvků). Každý prvek z oboru pravdivosti dané rovnice v množině B budeme nazývat „řešení rovnice“. Ve stejném smyslu jako v číselné algebře budeme užívat také termínů „pravá strana rovnice“, „levá strana rovnice“.

Zkuste sami vyslovit definici booleovské rovnice například o dvou (třech) proměnných.

* Ve 3. kapitole jsme definovali kartézský součin $K \times L$ množin K, L . Obdobně lze definovat kartézský součin tří množin K, L, M takto: $K \times L \times M = (K \times L) \times M$. Analogicky tomu je i v případě čtyř množin, obecně n množin, kde n je libovolné přirozené číslo, $n \geq 2$.

Co budeme rozumět pod termínem „řešte soustavu rovnic o dvou proměnných x, y v množině $B \times B$ “?

Uvedme několik ukávek řešení rovnic a jejich soustav v dvouprvkové Booleově algebře $(D, +, \cdot, ')$. Na místě množiny B v definici booleovské rovnice uvažujeme tedy speciálně množinu D .

Příklad 18: Řešte rovnici $((x' + 1)' + (x + 0))' = 0$ o jedné proměnné x v množině D .

Řešení: Naším úkolem je určit všechny prvky z množiny D , pro něž po dosazení za proměnnou x dostaneme pravdivý výrok. Vzhledem k tomu, že D je pouze dvouprvková množina, můžeme zvolit metodu postupného „prověřování“ jednotlivých prvků množiny D . Užijeme k tomuto účelu tabulek 6 až 8 z 2. kapitoly.

Označme levou stranu dané rovnice písmenem L a dosaďme do ní nejprve za proměnnou x prvek 0. Dostaneme pak postupně:

$$\begin{aligned} L &= ((0' + 1)' + (0 + 0))' = ((1 + 1)' + 0)' = (1' + 0)' = \\ &= (0 + 0)' = 1 \end{aligned}$$

Pravá strana rovnice je rovna 0. Výrok $1 = 0$ není pravdivý, proto prvek 0 není řešením rovnice.

Dále dosaďme do levé strany rovnice za x prvek 1. Postupně získáváme $L = ((1' + 1)' + (1 + 0))' = ((0 + 1)' + 1)' = (0 + 1)' = 1' = 0$. Výrok $0 = 0$ je pravdivý, prvek 1 je řešením dané rovnice.

Množina všech řešení naší rovnice v množině D je tedy $\{1\}$.

Rovnici můžeme řešit ještě jiným způsobem. Upra-

víme nejprve pomocí axiomů a vět (1)–(25) její levou stranu. Dostaneme

$$L = ((x' + 1)' + (x + 0))' = (1' + x)' = (0 + x)' = x'$$

Přecházíme tedy k úkolu určit všechna $x \in D$, pro něž platí $x' = 0$. Zřejmě je $x' = 0$, právě když $x = 1$. Množina všech řešení uvažované rovnice je $\{1\}$. Tento závěr je v souladu s výsledkem, k němuž jsme dospěli při řešení první metodou.

Příklad 19: Řešte soustavu rovnic

$$(x + y') \cdot (x' + y) = x \quad (26)$$

$$x + y = x \quad (27)$$

o dvou proměnných x, y v množině $D \times D$.

Řešení: Naším úkolem je určit všechny uspořádané dvojice z množiny $D \times D = \{[0,0], [1,0], [0,1], [1,1]\}$, pro každou z nichž platí: dosadíme-li její první složku za x a druhou složku za y do rovnic soustavy, budou oba získané výroky pravdivé.

Opět jako v předešlém příkladě bychom mohli postupně „prověřit“ každý ze čtyř prvků množiny $D \times D$. Řešení touto metodou ponechávám vaší vlastní iniciativě.

Zde vyřešíme soustavu rovnic užitím axiomů a vět (1) až (25). Zabývejme se nejprve rovnicí (26). Upravujme její levou stranu:

$$\begin{aligned}(x + y') \cdot (x' + y) &= x \\ xx' + y'x' + xy + y'y &= x \\ xy + x'y' &= x\end{aligned}$$

Nyní použijeme větu (24); dospějeme k rovnici

$$(xy + x'y').x' + (xy + x'y')'.x = 0$$

Zjednodušíme postupně její levou stranu takto:

$$\begin{aligned}xyx' + x'y'x' + (x' + y').(x + y).x &= 0 \\x'y' + (x' + y')'.x &= 0 \\x'y' + xy' &= 0 \\y'.(x + x') &= 0 \\y' &= 0\end{aligned}$$

Přítom $y' = 0$, právě když $y = 1$. Dosaďme za y do rovnice (27) prvek 1; dostaneme

$$x + 1 = x$$

Přítom $x + 1 = x$ platí, právě když $x = 1$.

Z dosud provedených úvah plyne tento závěr: Je-li dvojice $[x, y]$ řešením naší soustavy, pak musí být $x = 1$ a zároveň $y = 1$.

Proveřme zkouškou dosazením, zda dvojice $[1, 1]$ je skutečně řešením soustavy.

$$\left. \begin{aligned}L_1 &= (1 + 1').(1' + 1) = (1 + 0).(0 + 1) = 1 \\P_1 &= 1\end{aligned} \right\} L_1 = P_1$$

$$\left. \begin{aligned}L_2 &= 1 + 1 = 1 \\P_2 &= 1\end{aligned} \right\} L_2 = P_2$$

Množina všech řešení dané soustavy rovnic je rovna $\{[1, 1]\}$.*)

*) Uvádíme-li řešení rovnice nebo soustavy rovnic o n proměnných ($n \geq 2$) ve tvaru uspořádané n -tice, je „uspořádání“ provedeno tak, že jednotlivé složky odpovídají hodnotám proměnných seřazených abecedně.

Příklad 20: Řešte rovnici $(xy)'.(zx)'.(yz)' = 1$ o třech proměnných x, y, z v množině $D \times D \times D$.

Řešení: 1) Můžeme postupně prověřovat všechny prvky z $D \times D \times D$, tj. všechny uspořádané trojice prvků z množiny D .

2) K řešení příkladu můžeme také použít „tabulkové metody“, kterou jsme se zabývali ve 2. kapitole při určování pravdivostních hodnot výroků:

x	y	z	x'	y'	z'	xy'	$(xy)'$	zx'	$(zx)'$	yz'	$(yz)'$	$(xy)'.(zx)'.(yz)'$
1	1	1	0	0	0	0	1	0	1	0	1	1
1	1	0	0	0	1	0	1	0	1	1	0	0
1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0
1	0	0	0	1	1	1	0	0	1	0	1	0
0	1	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0
0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	0	0
0	0	1	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0
0	0	0	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1

Z tabulky je ihned vidět, že množina všech řešení dané rovnice je rovna $\{[0, 0, 0], [1, 1, 1]\}$.

3) Užijme axiómů a vět (1)–(25) k úpravě levé strany rovnice:

$$\begin{aligned} (xy)'.(zx)'.(yz)' &= (x' + y).(z' + x).(y' + z) = (x'z' + \\ &+ yz' + x'x + yx).(y' + z) = x'z'y' + yz'y' + yxy' + x'z'z + \\ &yz'z + yxz = xyz + x'y'z' \end{aligned}$$

Přecházíme tak k řešení rovnice $xyz + x'y'z' = 1$ o třech proměnných x, y, z v množině $D \times D \times D$.

Z tabulky 6 pro sčítání plyne

$$xyz = 1 \quad \text{nebo} \quad x'y'z' = 1$$

Z věty (23) dále dostáváme

$x = 1$ a $y = 1$ a $z = 1$ nebo $x' = 1$ a $y' = 1$ a $z' = 1$
čili

$x = 1$ a $y = 1$ a $z = 1$ nebo $x = 0$ a $y = 0$ a $z = 0$

Dospíváme ke stejnému výsledku jako při předchozí metodě řešení.

Příklad 21: Řešte rovnici $x + a = 1$
o proměnné $x \in D$ a parametru $a \in D$.

Řešení: Pro $a = 0$ je množina všech řešení rovna $\{1\}$.

Pro $a = 1$ je množina všech řešení rovna $\{0, 1\}$.

Příklad 22: Řešte rovnici $ax + bx' = 1$
o proměnné $x \in D$ a parametrech a, b z množiny D .

Řešení: Dosazujeme za a, b jednotlivé prvky z množiny D
a řešíme vždy rovnici pro takto zvolené hodnoty parametrů.

$$\begin{aligned} 1. \ a = 1, \ b = 1: \quad & 1 \cdot x + 1 \cdot x' = 1 \\ & x + x' = 1 \\ & x = 0 \text{ nebo } x = 1 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 2. \ a = 1, \ b = 0: \quad & 1 \cdot x + 0 \cdot x' = 1 \\ & x = 1 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 3. \ a = 0, \ b = 1: \quad & 0 \cdot x + 1 \cdot x' = 1 \\ & x' = 1 \\ & x = 0 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 4. \ a = 0, \ b = 0: \quad & 0 \cdot x + 0 \cdot x' = 1 \\ & 0 = 1 \end{aligned}$$

Shrňme si na závěr získané výsledky přehledně v tabulce:

Parametry a, b	Množina všech řešení
$a = 1, b = 1$	$\{0,1\}$
$a = 1, b = 0$	$\{1\}$
$a = 0, b = 1$	$\{0\}$
$a = 0, b = 0$	\mathcal{C}

Zkuste ještě vyřešit tento příklad „tabulkovou metodou“.

Zabývejme se nyní tzv. booleovskými funkcemi.

Uvažujme Booleovu algebru $(B, +, \cdot, ')$; necht C je neprázdná podmnožina množiny B .

Booleovskou funkcí (stručněji „funkcí“) o jedné proměnné budeme nazývat každé zobrazení množiny C do množiny B .

Booleovské funkce budeme označovat f, g, h, \dots . Uvažujme funkci f o jedné proměnné x . Jestliže dvojice $[x_0, y_0] \in f$, nazveme x_0 hodnotou proměnné x , y_0 hodnotou funkce f (funkční hodnotou f) pro hodnotu x_0 proměnné x . Namísto „ $[x_0, y_0] \in f$ “ budeme častěji užívat zápisu „ $y_0 = f(x_0)$ “.

Funkce může být určena tak, že jsou vypsány všechny její prvky. Příkladem je třeba funkce $g = \{[1,0], [0,1]\}$. Tuto funkci lze zapsat také takto:

x	$g(x)$
1	0
0	1

Říkáme pak, že g je určena *tabulkou*.

Funkci g můžeme také definovat jako obor pravidel

vosti rovnice $y = x'$ v množině $D \times D$. Přesvědčte se o tom! Řekáme pak stručně, že g je určena rovnicí $y = x'$, kde proměnná x je prvkem množiny D , a zapisujeme $g : y = x'$, kde $x \in D$.

Formulujte sami definici booleovské funkce o dvou (třech, čtyřech atd.) proměnných.

V dalším se omezme jenom na případy funkcí v dvou-prvkové Booleově algebře. Budeme zkoumat zobrazení D do D (funkce jedné proměnné), zobrazení $D \times D$ do D (funkce dvou proměnných), obecně zobrazení $D \times D \times \dots \times D$ do D (funkce n proměnných).

n -krát

Smluvme se, že namísto zápisu „ $g : y = x'$, kde $x \in D$ “ budeme psát stručněji jenom „ $g : y = x'$ “; obdobně budeme uvádět takto zkrácené zápisy funkcí i v dalších případech.

Příklad 23: Je dána funkce $f : y = (xz + x') \cdot z'$. Určete její funkční hodnotu $f(x, z)$ pro $x = 1, z = 0$, tj. najděte $f(1, 0)$.

Řešení: $f(1, 0) = (1 \cdot 0 + 1') \cdot 0' = (0 + 0) \cdot 1 = 0$

Příklad 24: Je dána funkce $h : y = x + uv'$. Určete ji tabulkou!

Řešení:

x	u	v	v'	uv'	$h(x, u, v)$
1	1	1	0	0	1
1	1	0	1	1	1
1	0	1	0	0	1
1	0	0	1	0	1
0	1	1	0	0	0
0	1	0	1	1	1
0	0	1	0	0	0
0	0	0	1	0	0

Budeme říkat, že *funkce* f, g o *jedné proměnné* (tj. zobrazení D do D) jsou *sobě rovny*, právě když pro každé $x \in D$ je $f(x) = g(x)$. Zapisujeme „ $f = g$ “. Nejsou-li funkce f, g sobě rovny, budeme říkat, že jsou *různé*, a psát „ $f \neq g$ “.

Vyslovte obdobně definici pro funkce o dvou (třech atd.) proměnných.

Příklad 25: Určete tabulkami a rovnicemi všechny vzájemně různé funkce o jedné proměnné x .

Řešení: Zapište každou z funkcí výpisem všech jejích prvků a srovnejte své závěry s dále uvedenou tabulkou.

x	$f_1(x)$	$f_2(x)$	$f_3(x)$	$f_4(x)$
1	1	0	1	0
0	0	1	1	0

Určeme každou z těchto čtyř funkcí rovnicí:

$$\begin{aligned} f_1 : y &= x \\ f_2 : y &= x' \\ f_3 : y &= 1 \\ f_4 : y &= 0 \end{aligned}$$

Presvědčte se sami o správnosti těchto výsledků dosazováním do příslušných rovnic a porovnáním s tabulkovým vyjádřením funkcí.

Příklad 26: Určete tabulkami a rovnicemi všechny vzájemně různé funkce o dvou proměnných x, y .

Řešení:)*

x	1	1	0	0
y	1	0	1	0
$f_1(x, y)$	0	0	0	0
$f_2(x, y)$	0	0	0	1
$f_3(x, y)$	0	0	1	0
$f_4(x, y)$	0	1	0	0
$f_5(x, y)$	1	0	0	0
$f_6(x, y)$	0	0	1	1
$f_7(x, y)$	0	1	0	1
$f_8(x, y)$	0	1	1	0
$f_9(x, y)$	1	0	0	1
$f_{10}(x, y)$	1	0	1	0
$f_{11}(x, y)$	1	1	0	0
$f_{12}(x, y)$	0	1	1	1
$f_{13}(x, y)$	1	0	1	1
$f_{14}(x, y)$	1	1	0	1
$f_{15}(x, y)$	1	1	1	0
$f_{16}(x, y)$	1	1	1	1

Přesvědčte se, že všechny uvedené funkce f_1 až f_{16} jsou skutečně vzájemně různé a že jsme na žádnou funkci o dvou proměnných nezapomněli.

Určujme postupně jednotlivé funkce rovnicemi. Snadno zjistíme, že je $f_1 : z = 0$. Určit rovnicí funkci f_2 nám dá už asi více práce. Po určité námaze a hledání dospějeme k závěru, že je $f_2 : z = x'y'$. Neexistuje nějaká věta, která by naši práci urychlila?

Dá se dokázat, že pro každou funkci f o dvou proměnných x, y platí:

$$f : z = f(1,1) \cdot xy + f(1,0) \cdot xy' + f(0,1) \cdot x'y + f(0,0) \cdot x'y'$$

Přesvědčme se, zda výsledky, k nimž jsme dospěli

*) Úprava tabulky je poněkud neobvyklá; důvod tkví v malém formátu publikace.

u funkcí f_1 a f_2 , jsou v souladu s právě uvedeným tvrzením.

Dosaďme za $f(1,1), \dots, f(0,0)$ funkční hodnoty funkce f_1 ze shora uvedené tabulky. Dostaneme

$$f_1 : z = 0 \cdot xy + 0 \cdot xy' + 0 \cdot x'y + 0 \cdot x'y'$$

a po úpravě

$$f_1 : z = 0$$

Aplikujeme-li větu na funkci f_2 , získáváme

$$f_2 : z = 0 \cdot xy + 0 \cdot xy' + 0 \cdot x'y + 1 \cdot x'y'$$

a po úpravě

$$f_2 : z = x'y'$$

Tento závěr opět souhlasí s dříve uvedeným vyjádřením funkce f_2 rovnicí.

Pomocí shora uvedené věty můžeme dále snadno určit například

$$f_3 : z = x'y, \quad f_4 : z = xy', \quad f_5 : z = xy, \quad f_6 : z = x'y + x'y' \\ (\text{a po úpravě } f_6 : z = x').$$

Zbývajících deset funkcí určete rovnicemi už každý samostatně.

Tvrzení uvedené v předchozím příkladě lze zobecnit pro funkce o n proměnných, kde n je libovolné přirozené číslo. Dá se dokázat, že pro každou funkci g o n proměnných x_1, x_2, \dots, x_n platí:

$$g : u = g(1,1, \dots, 1) \cdot x_1 x_2 \cdot \dots \cdot x_n + g(1,1, \dots, 1,0) \cdot \\ \cdot x_1 x_2 \cdot \dots \cdot x_{n-1} x'_n + \dots + g(0,0, \dots, 0,1) \cdot x'_1 x'_2 \cdot \dots \cdot \\ \cdot x'_{n-1} x_n + g(0,0, \dots, 0,0) \cdot x'_1 x'_2 \cdot \dots \cdot x'_{n-1} x'_n$$

Odtud například plyne, že každou funkci h o třech proměnných x, y, z lze vyjádřit takto:

$$h : u = h(1, 1, 1) \cdot xyz + h(1, 1, 0) \cdot xyz' + h(1, 0, 1) \cdot xy'z + h(0, 1, 1) \cdot x'yz + h(1, 0, 0) \cdot xy'z' + h(0, 1, 0) \cdot x'yz' + h(0, 0, 1) \cdot x'y'z + h(0, 0, 0) \cdot x'y'z'$$

Příklad 27: Funkce k o třech proměnných x, y, z je určena touto tabulkou:

x	y	z	$k(x, y, z)$
1	1	1	1
1	1	0	1
1	0	1	0
1	0	0	0
0	1	1	1
0	1	0	0
0	0	1	0
0	0	0	1

Určete ji rovnicí.

Řešení: Pro funkci k platí

$$k : u = xyz + xyz' + x'yz + x'y'z'$$

Po úpravě pravé strany rovnice dostaneme

$$k : u = xy + x' \cdot (yz + y'z')$$

Cvičení

1. Řešte rovnici $x+x' = x \cdot x' + x$ o jedné proměnné $x \in D$.

2. Řešte soustavu rovnic $x+1 = x$
 $x \cdot 1 = 0$

o jedné proměnné x v množině D .

3. Řešte soustavu rovnic $x+y+xy' = x$
 $xy = x'+y$

o proměnných x, y v množině $D \times D$.

4. Řešte rovnici $(xyz)' + (xz+u') = x'+u$ o proměnných x, y, z, u v množině $D \times D \times D \times D$.

5. Řešte rovnice o proměnné $x \in D$ a parametrech a, b, c z množiny D .

a) $ax'+bx+c = 0$

b) $x+x'.a = 1$

c) $ax+bx' = c$

d) $(x'+b).(x'+a).x+a'x = 0$

6. Řešte soustavu rovnic $ax+by' = 1$
 $ay+bx' = 1$

o proměnných x, y z množiny D a parametrech a, b z D .

7. *) Určete tabulkami tyto funkce:

a) $f_1 : y = (xz'+x'z).u$

b) $f_2 : y = (xz+yz)+uv'.(x'+z')$

8. Určete rovnici každou z funkcí f_1, f_2, f_3 , jež jsou definovány tabulkami.

x	y	z	$f_1(x, y, z)$	$f_2(x, y, z)$	$f_3(x, y, z)$
1	1	1	1	1	0
1	1	0	1	0	0
1	0	1	0	1	1
1	0	0	0	1	0
0	1	1	1	0	1
0	1	0	1	0	1
0	0	1	0	0	1
0	0	0	0	1	0

*) V příkladech 7—10 uvažujeme všechny funkce v dvouprvkové Booleově algebře.

9. Rozhodněte, zda jsou sobě rovny funkce

$$g_1 : y = xu + x' \cdot (u+v)$$

$$g_2 : y = x \cdot (v+u)' + x'u$$

10. Kolik existuje vzájemně různých funkcí jedné; dvou; tří; čtyř proměnných? Vyslovte hypotézu o počtu všech vzájemně různých funkcí o n proměnných pro libovolné přirozené číslo n a potom ji dokažte!